

Wykorzystanie zakładowych jednostek ratowniczych w ramach systemu ratowniczo-gaśniczego na przykładzie KGHM Polska Miedź S.A.

Company rescue services in the national firefighting and rescue system

Komponentami Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego (KSRG), zgodnie z brzmieniem art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej¹, są jednostki ochrony przeciwpożarowej, inne służby, inspekcje, straże, instytucje oraz podmioty, które dobrowolnie w drodze umowy cywilnoprawnej zgodziły się współdziałać w akcjach ratowniczych. Taka konstrukcja systemu ma na celu jak najszersze włączenie możliwości wykorzystania potencjału jednostek zawodowo zajmujących się ochroną przeciwpożarową, niebędących jednak elementami Państwowej Straży Pożarnej. Celem jego budowy było „stworzenie powiązań między podmiotami ratowniczymi i poprawa skuteczności działań ratowniczych”². Obecnie w skład systemu, obok 501 jednostek Państwowej Straży Pożarnej i 4376 jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej, wchodzi tylko cztery zakładowe straże pożarne³. Powstaje w związku z tym pytanie, czy istnieją obiektywne przesłanki wynikające z aktualnego stanu prawnego utrudniające uczestnictwo w systemie? Niniejsza praca jest próbą odpowiedzi na to pytanie.

W szerszym znaczeniu, jednostkami ochrony przeciwpożarowej, zgodnie z treścią art. 15 u.o.p., są obok Państwowej Straży Pożarnej m.in. zakładowa straż pożarna oraz zakładowe służby ratownicze, określane w dalszej części pracy wspólnym terminem

¹ Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (t.j. z dnia 6 marca 2018 r. Dz. U. z 2018 r., poz. 620), zwana dalej u.o.p.

² K. Sienkiewicz-Małyjurek, F.R. Krynojewski, *Zarządzanie kryzysowe w administracji publicznej*, Difin, Warszawa 2010, s. 73.

³ https://www.straz.gov.pl/panstwowa_straz_pozarna/krajowy_system_ratowniczo_gasniczy [dostęp 4.09.2018].

zakładowych jednostek ratowniczych. Wchodzą one w skład przedsiębiorstwa, obok innych środków, rzeczy i praw majątkowych, zorganizowanych w celu prowadzenia działalności gospodarczej⁴.

W polskim systemie prawnym nie istnieje legalna definicja zakładowej straży pożarnej lub zakładowych służb ratowniczych. W świetle art. 16a u.o.p., jednostki ochrony przeciwpożarowej tworzy się jako jednostki umundurowane i wyposażone w specjalistyczny sprzęt, przeznaczone do walki z pożarami, klęskami żywiołowymi lub innymi miejscowymi zagrożeniami. O specyfice zakładowych straży pożarnej lub zakładowych jednostek ratowniczych przesądzają cele, dla których zostały utworzone. Wśród zadań tych jednostek można wyróżnić zabezpieczenie przeciwpożarowe zakładów pracy, zapewnienie bezpieczeństwa pracownikom, rozpoznawanie zagrożeń pożarowych i innych miejscowych zagrożeń.

Podstawowym celem, dla którego tworzone są te jednostki jest zapewnienie wewnętrznego bezpieczeństwa przedsiębiorstwa. Sprzyjać temu ma specjalizacja w zakresie neutralizowania i zapobiegania zagrożeniom charakterystycznym dla określonego ciągu technologicznego, a także znajomość samego przedsiębiorstwa, jego topografii, położenie kluczowych elementów infrastruktury technologicznej i bezpieczeństwa. Posiadanie takich wyspecjalizowanych jednostek przynosi przedsiębiorstwu wiele korzyści ekonomicznych związanych nie tylko z potencjalną minimalizacją strat własnych w przypadku zdarzenia, ale również potencjalnym zmniejszeniem strat finansowych związanych z przestojem procesu technologicznego.

Przykładowe cele postawione przed zakładowymi służbami ratowniczymi powołanymi w strukturach KGHM Polska Miedź S.A. zostały zdefiniowane następująco⁵:

- 1) świadczenie usług z zakresu zawodowego ratownictwa górniczego, chemicznego, ekologicznego, a także ochrony przeciwpożarowej;
- 2) niesienie niezwłocznej pomocy w razie zagrożenia życia lub zdrowia pracowników zakładów górniczych i oddziałów KGHM Polska Miedź S.A.;
- 3) organizowanie i prowadzenie kursów szkoleniowych z zakresu ratownictwa górniczego, chemicznego, ekologicznego i ochrony przeciwpożarowej;
- 4) przeprowadzanie ćwiczeń z zakresu ratownictwa górniczego, chemicznego, ekologicznego i ochrony przeciwpożarowej;
- 5) przeprowadzenie badań lekarskich ratowników górniczych;
- 6) badanie i opiniowanie sprzętu ratowniczego;
- 7) wykonywanie analiz chemicznych prób powietrza,

⁴ T. Kocowski, *Przedsiębiorcy*, [w:] A. Borkowski, A. Chełmoński, M. Guziński, K. Kiczka, L. Kieres, T. Kocowski, M. Szydło, *Administracyjne prawo gospodarcze*, Kolonia Limited, Wrocław 2009, s. 92.

⁵ Uchwała Zarządu KGHM Polska Miedź S.A. w sprawie powołania w strukturze KGHM Polska Miedź S.A. Oddziału pod nazwą Jednostka Ratownictwa Górniczo-Hutniczego z dnia 5 grudnia 1996 r.

- 8) udzielanie pomocy przy organizowaniu i wyposażaniu ratownictwa w zakładach górniczych i oddziałach KGHM Polska Miedź S.A.;
- 9) świadczenie innych usług komercyjnych.

Opierając się na powyższym przykładzie, można przyjąć, że zakładowe służby ratownicze to jednostki wyposażone w specjalistyczny sprzęt, przeznaczone do wykonywania zadań z zakresu bezpieczeństwa i ratownictwa wewnętrznego na terenie przedsiębiorstwa, w ramach którego funkcjonują.

Prezentowana tutaj zakładowa jednostka ratownicza posiada wyspecjalizowane struktury w zakresie zwalczania i przeciwdziałania zagrożeniom przeciwpożarowym. Wśród ich zadań należy wymienić przede wszystkim prowadzenie wszystkich działań ratowniczych wynikających z u.o.p. oraz potrzeb i zagrożeń występujących na terenach KGHM Polska Miedź S.A. oraz w rejonie współdziałania⁶.

Konkludując, *per analogiam*, można podjąć próbę zdefiniowania pojęcia zakładowej straży pożarnej. Zakładowa straż pożarna to jednostki ochrony przeciwpożarowej w rozumieniu u.o.p., umundurowane i wyposażone w specjalistyczny sprzęt, przeznaczone do walki z pożarami, klęskami żywiołowymi lub innymi miejscowymi zagrożeniami z zakresu bezpieczeństwa i ratownictwa wewnętrznego na terenie przedsiębiorstwa, w ramach którego funkcjonują.

Tak zdefiniowane pojęcia zakładowej straży pożarnej i zakładowej służby ratowniczej podkreślają ukierunkowanie na wewnętrzne potrzeby przedsiębiorstwa, w ramach którego funkcjonują.

Cele działania zakładowych jednostek ratowniczych są spójne z celami innych jednostek ochrony przeciwpożarowej i zgodnie z art. 1 u.o.p. polegają na realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem przez:

- 1) zapobieganie powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia;
- 2) zapewnienie sił i środków do zwalczania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia;
- 3) prowadzenie działań ratowniczych.

Zadania te mieszczą się w zakresie działań mających na celu ochronę bezpieczeństwa publicznego. Z tego względu, polityka pełnego nadzoru nad tworzeniem i funkcjonowaniem zakładowych straży pożarnych oraz zakładowych jednostek ratowniczych przyjęta w polskim systemie prawnym wydaje się rozwiązaniem właściwym.

⁶ Regulamin Organizacyjny Kompleksu Straży Pożarnej – KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Jednostka Ratownictwa Górniczo-Hutniczego w Lubinie z dnia 30 listopada 2012 r.

Kluczową kwestią dla pojęcia bezpieczeństwa jest ochrona wartości stanowiących przedmiot działań przed bezprawnymi działaniami, a także zapewnienie niezakłóconego funkcjonowania społeczeństwa i służących mu w życiu codziennym instytucji i urzędów publicznych⁷. Pojęcie bezpieczeństwa rozumieć można w kontekście trzech znaczeń⁸:

- 1) idei, która wyznacza lub kształtuje treść przyszłych zachowań, albo potwierdza zgodność z nią samą zachowań dotychczasowych;
- 2) motywacji podejmowania określonych działań publicznych (w przypadku podmiotów administracji publicznej) lub prywatnych (w razie podejmowania działań o znaczeniu publicznym przez obywateli);
- 3) nakazu przymuszającego do nadania określonemu działaniu określonego kształtu i treści.

Bezpieczeństwo rozumiane może być w ujęciu⁹:

- 1) materialnym, jako prawnie chroniony stan ukierunkowany na zapobieganie normatywnie kwalifikowanym zagrożeniom oraz likwidację lub redukcję skutków tych zagrożeń, możliwy do osiągnięcia przede wszystkim przez realizację funkcji właściwych policji administracyjnej;
- 2) formalnym, jako działania, zadania, kompetencje podmiotów odpowiedzialnych za kreowanie stosunków społecznych w celu uzyskania stanu bezpieczeństwa w ujęciu materialnym;
- 3) instytucjonalnym, jako system podmiotów uprawnionych do aktywności w zakresie bezpieczeństwa w ujęciu materialnym, w celu osiągnięcia tego stanu na płaszczyźnie materialnej.

Przypisanie przez ustawodawcę zakładowych jednostek ratowniczych do kategorii jednostek ochrony przeciwpożarowej zapewnia unifikację zarówno samego tworzenia, jak i funkcjonowania tych jednostek w stosunku do pozostałych komponentów systemu ratowniczo-gaśniczego. Związane jest to z prowadzonym przez organy państwowe nadzorem policyjnym nad prowadzoną działalnością, zarówno w zakresie nadzoru bieżącego, skupiającego się na realizowanych zadaniach jednostek, jak i zapobiegawczego, obejmującego zachowania przygotowawcze przed rozpoczęciem działania¹⁰. Nadzór ten

⁷ W. Kitler, *Bezpieczeństwo narodowe RP*, Akademia Obrony Narodowej, Warszawa 2011, s. 187.

⁸ J. Boć, *O bezpieczeństwie wewnętrznym*, [w:] A. Chajbowicz, T. Kocowski (red.), *Bezpieczeństwo wewnętrzne w działaniach terenowej administracji publicznej*, Kolonia Limited, Wrocław 2009, s. 22.

⁹ P. Lisowski, *Zadania powiatu w zakresie bezpieczeństwa*, [w:] A. Chajbowicz, T. Kocowski (red.), *Bezpieczeństwo...*, s. 111.

¹⁰ A. Chełmoński, *Nadzór policyjny i reglamentacyjny w administracyjnym prawie gospodarczym*, [w:] A. Borkowski, A. Chełmoński, M. Guziński, K. Kiczka, L. Kieres, T. Kocowski, M. Szydło, *Administracyjne...*, s. 517

wynika z konieczności ochrony interesu publicznego, która to sytuacja jest usprawiedliwieniem wprowadzenia ograniczeń działalności gospodarczej¹¹.

Przykładem jest tutaj art. 16a u.o.p., który definiuje jednolite wymogi w stosunku do osób pełniących funkcję strażaka również w tych jednostkach. Może nim być pracownik, który ma kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu strażaka, technika pożarnictwa lub inżyniera pożarnictwa. Szczegółowe kwalifikacje wyszczególnione są w dalszych ustępach u.o.p. i mają one charakter jednolity dla wszystkich jednostek ochrony przeciwpożarowej.

Zgodnie z treścią art. 17 pkt 1 u.o.p. organem, który może tworzyć, przekształcać lub likwidować m.in. zakładowe straże pożarne, zakładowe służby ratownicze, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, a za jego zgodą inni ministrowie, wojewodowie, organy jednostek samorządu terytorialnego. Czynnikiem, które zgodnie z ustawą mogą mieć wpływ na wydanie zarządzenia w tej kwestii, są częstotliwość występowania pożarów, klęsk żywiołowych i innych miejscowych zagrożeń oraz potrzeby w zakresie zapewnienia należytej ochrony przeciwpożarowej na danym terenie. W świetle art. 17 pkt 2 u.o.p., za zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych, tworzenie, przekształcanie lub likwidacja tych jednostek mogą być również prowadzone przez instytucje, organizacje, osoby prawne lub fizyczne.

Konstrukcja taka sprawia, iż pełna kontrola nad aktem samego tworzenia zakładowych jednostek ratowniczych pozostaje w gestii ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Bez wątplenia związane jest to z funkcjami, które realizują te jednostki, stanowiącymi element bezpieczeństwa publicznego.

Nie dziwi w tym kontekście również regulacja przyznająca kompetencje komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej kontroli i nadzoru nad tymi jednostkami. Zgodnie z art. 18 u.o.p., organizację i szczegółowe zasady funkcjonowania zakładowej straży pożarnej, zakładowej służby ratowniczej, gminnej zawodowej straży pożarnej, terenowej służby ratowniczej oraz innych jednostek ratowniczych – określają osoby prawne lub fizyczne je tworzące, w porozumieniu i pod nadzorem komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej właściwego ze względu na teren działania. Regulacja ta oznacza, że wewnętrzne akty normatywne w postaci np. regulaminów organizacyjnych przedsiębiorstw, w ramach których funkcjonują zakładowe jednostki ratownicze, aby miały charakter obowiązujący w organizacji, muszą uzyskać akceptację komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej. Brak takiej akceptacji oznacza sprzeczność takiego wewnętrznego aktu z obowiązującym systemem prawnym, co

¹¹ K. Pawłowicz, *Wolność gospodarcza*, [w:] C. Banasiński, H. Gronkiewicz-Waltz, K. Pawłowicz, D. Szafranski, M. Wierzbowski, M. Wyrzykowski, *Prawo gospodarcze. Zagadnienia administracyjnoprawne*, Wydawnictwa Prawnicze PWN, Warszawa 1998, s. 65.

prowadzić może do derogacji aktu z wewnętrznego systemu normatywnego przedsiębiorstwa.

Ustawodawca stosunkowo precyzyjnie uregulował współdziałanie zakładowych jednostek ratowniczych z pozostałymi elementami KSRG w trakcie prowadzonych akcji ratowniczych.

Zgodnie z § 22 rozporządzenia o KSRG działaniem ratowniczym kieruje osoba uprawniona, która powinna być oznakowana w sposób widoczny dla innych uczestników działań ratowniczych, wykonująca czynności polegające na:

- 1) wydawaniu rozkazów lub poleceń oraz kontroli ich wykonania;
- 2) nadzorowaniu realizacji zasad i procedur ratowniczych ujętych w planach ratowniczych;
- 3) ostrzeganiu o rodzajach i zasięgu zagrożenia oraz ewentualnym stopniu ryzyka planowanego działania ratowniczego.

Strony umowy mogą się porozumieć, że w sytuacji, gdy rodzaj i wielkość powstałego lub prognozowanego zdarzenia nie przekracza możliwości sił i środków służb zakładowych i nie jest wymagane alarmowanie Państwowej Straży Pożarnej, kierowanie i dowodzenie akcją prowadzone może być przez uprawnionych przedstawicieli zakładowej jednostki ratowniczej.

W sytuacji, gdy rodzaj i wielkość prognozowanego zdarzenia przekraczają te możliwości i dokonane zostało zgłoszenie zdarzenia Państwowej Straży Pożarnej, sposób dowodzenia i kierowania akcją regulują już przepisy właściwe¹². Zapisy w tym zakresie sprzeczne ze stanem prawnym są nieważne.

Istnieje jednak możliwość odmiennego kierowania i dowodzenia działaniami na terenie przedsiębiorstwa. Sytuacja taka związana jest z istnieniem przepisów szczegółowych regulujących tę kwestię. Przykładem takim są działania prowadzone na terenie zakładu górniczego w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze¹³.

Lex specialis w tym zakresie stanowi rozporządzenie Ministra Energii z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu podziemnych zakładów górnich¹⁴.

¹² Między innymi ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (t.j. z dnia 6 marca 2018 r., Dz.U. z 2018 r., poz. 620); rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1992 r. w sprawie zakresu i trybu korzystania z praw przez kierującego działaniem ratowniczym (Dz. U. z 1992 r., Nr 54, poz. 259); rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad kierowania i współdziałania jednostek ochrony przeciwpożarowej biorących udział w działaniu ratowniczym (t.j. z dnia 31 lipca 2001 r., Dz. U. z 2013 r., poz. 709).

¹³ Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (t.j. z dnia 16 października 2017 r., Dz. U. z 2017 r., poz. 2126).

¹⁴ Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu podziemnych zakładów górniczych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1118), zwane dalej rozporządzeniem dot. prowadzenia ruchu zakładów górniczych.

Zgodnie z § 506 rozporządzenia dot. prowadzenia ruchu zakładów górniczych, w trakcie prowadzenia akcji gaśniczo-ratowniczej na powierzchni zakładu górnicy:

- 1) ruch zakładu górnicy jest zabezpieczany przez kierownika ruchu zakładu górnicy;
- 2) kierowanie tą akcją odbywa się na zasadach obowiązujących w Państwowej Straży Pożarnej.

Regulacja ta oznacza, że sposób prowadzenia, kierowania i dowodzenia akcją ratowniczą na powierzchni terenu przedsiębiorstwa będącego zakładem górnicy jest analogiczny do działania w przypadku każdego innego przedsiębiorstwa.

Akcja ratowniczo-gaśnicza pod ziemią prowadzona jest przez służbę przeciwpożarową, którą zgodnie z § 469 rozporządzenia dot. prowadzenia ruchu zakładów górniczych, zakład górnicy powinien posiadać. Zgodnie z § 470 ust. 1 rozporządzenia dot. prowadzenia ruchu zakładów górniczych do zadań służby przeciwpożarowej na powierzchni zakładu górnicy należy organizowanie ochrony przeciwpożarowej w zakładzie górnicy oraz nadzór nad stanem zabezpieczenia przeciwpożarowego terenu, obiektów i urządzeń, w tym współdziałanie z powiatowymi lub miejskimi komendami Państwowej Straży Pożarnej w zakresie zabezpieczenia zakładu górnicy.

Jak wskazuje ustawodawca w art. 2 pkt 4 u.o.p., podstawą funkcjonowania zakładowych jednostek ratowniczych w ramach KSRG jest dobrowolna umowa cywilnoprawna. Nie obowiązuje więc zasada obligatoryjności uczestnictwa jednostek ochrony przeciwpożarowej w KSRG. Z tego względu pojawia się pytanie o wewnętrzną motywację związaną z przystąpieniem zakładowych jednostek ratowniczych, zorganizowanych ze środków i na potrzeby konkretnych przedsiębiorstw, w KSRG można wskazać istnienie pewnych okoliczności, mających wpływ na ich zaangażowanie w systemie.

Pierwszą z dostrzeganych korzyści udziału w systemie jest wzrost doświadczenia jednostek. Akcje prowadzone są w okolicznościach odmiennych od tych, dla zabezpieczenia których dana jednostka została stworzona. Dają one również możliwość nabycia doświadczenia w zakresie współpracy z innymi komponentami systemu.

Jednym z podstawowych celów powoływania zakładowych służb ratowniczych jest niesienie niezwłocznej pomocy w razie zagrożenia życia lub zdrowia pracowników. Z punktu widzenia ochrony jednego z podstawowych aktywów, którym dysponują współczesne przedsiębiorstwa, jakim jest pracownik, rozszerzenie zakresu udzielanej pomocy jest dla pracodawcy korzystne.

Kolejnym wskazywanym czynnikiem jest chęć zaangażowania jednostek w działania na rzecz lokalnych społeczności. Jest to istotne z punktu widzenia współczesnej odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw, a powszechnej akceptacji dla działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Związany z tym jest również element psychologiczny. Potrzeba i chęć niesienia pomocy jest nieodzownym, wręcz nadrzędnym, imperatywem działań każdego z członków jednostek ratowniczych.

W przypadku wyrażenia woli przystąpienia zakładowej jednostki ratowniczej do KSRG, zawierana jest umowa cywilnoprawna. Kwestia ta została uregulowana w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 3 lipca 2017 r. w sprawie szczegółowej organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego¹⁵.

Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia o KSRG, Komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej, Komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej lub Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może zawrzeć umowę cywilnoprawną z podmiotami, które dobrowolnie godzą się współdziałać w akcjach ratowniczych, odpowiednio na obszarze powiatu, województwa lub kraju. Zapis § 3 ust. 12 rozporządzenia o KSRG wskazuje *essentialia negotii* takiej umowy. Są to:

- 1) definicja gotowości operacyjnej i podwyższonej gotowości operacyjnej, z uwzględnieniem czasu dysponowania sił i środków;
- 2) zasady i procedury postępowania w stanach nagłego zagrożenia zdrowotnego ludzi, nagłych zagrożeń życia i zdrowia zwierząt lub wystąpienia nagłego zagrożenia mienia lub środowiska;
- 3) zakres współdziałania w celu zachowania ciągłości i skuteczności działań ratowniczych wobec zagrożonych i poszkodowanych osób, środowiska lub mienia;
- 4) organizacja łączności na potrzeby działań ratowniczych;
- 5) zabezpieczenie logistyczne działań ratowniczych;
- 6) udział w aktualizacji analiz zagrożeń oraz analiz zabezpieczenia operacyjnego;
- 7) udział w aktualizacji wybranych elementów powiatowych lub wojewódzkich planów ratowniczych;
- 8) udział w ćwiczeniach ratowniczych;
- 9) udział w analizowaniu działań ratowniczych;
- 10) częstotliwość i zakres prowadzenia inspekcji gotowości operacyjnej;
- 11) ponoszenie kosztów wyposażenia, osobowych i innych związanych bezpośrednio z udziałem w akcji ratowniczej, w szczególności kosztów materiałów zużywalnych, stosownych ubezpieczeń i profilaktyki medycznej, w tym odtwarzanie zniszczonych lub zużytych środków ratowniczych;
- 12) obszar chroniony.

¹⁵ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 3 lipca 2017 r. w sprawie szczegółowej organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1319), zwane dalej rozporządzeniem o KSRG.

Obok funkcjonowania w ramach KSRG możliwe jest współdziałanie zakładowych jednostek ratowniczych w ramach bilateralnych umów o współdziałaniu zawartych z komendantami Państwowej Straży Pożarnej określonego szczebla, na którym współpraca ta będzie realizowana. Oba typy umów mają charakter porozumienia. Obok elementów wyszczególnionych w rozporządzeniu o KSRG pojawiać się mogą zapisy wykraczające poza ten katalog.

Zakładowe jednostki ratownicze są jednym ze środków służących ochronie bezpieczeństwa publicznego. Ze względu na formalną pełną kontrolę organów administracji publicznej zarówno nad tworzeniem, jak i określaniem zasad funkcjonowania, są one w pełni zunifikowane i dostosowane do współdziałania z innymi jednostkami w ramach systemu. Podlegają one tym samym wymogom dotyczącym tworzenia, funkcjonowania, jak i posiadania określonych kwalifikacji. Nie istnieją w tym zakresie odrębne regulacje. Przyczyn nikłego zainteresowania tych jednostek udziałem w KSRG należy dopatrywać się w uwarunkowaniach pozaprawnych, związanych z samym celem powołania takich struktur. Ich działania skierowane są przede wszystkim na zaspokajanie wewnętrznych celów przedsiębiorstwa, natomiast sam udział w KSRG pomimo potencjalnych korzyści, stanowi jednak działalność tylko pośrednio związaną z tymi celami.

Bibliografia

Źródła

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (t.j. z dnia 6 marca 2018 r. Dz. U. z 2018 r., poz. 620).
2. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (t.j. z dnia 16 października 2017 r., Dz.U. z 2017 r.,, poz. 2126).
3. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1992 r. w sprawie zakresu i trybu korzystania z praw przez kierującego działaniem ratowniczym (Dz. U. z 1992 r., Nr 54, poz. 259).
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad kierowania i współdziałania jednostek ochrony przeciwpożarowej biorących udział w działaniu ratowniczym (t.j. z dnia 31 lipca 2001 r., Dz. U. z 2013 r., poz. 709).
5. Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu podziemnych zakładów górniczych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1118).

6. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 3 lipca 2017 r. w sprawie szczegółowej organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1319).
7. Uchwała Zarządu KGHM Polska Miedź S.A. w sprawie powołania w strukturze KGHM Polska Miedź S.A. Oddziału pod nazwą Jednostka Ratownictwa Górniczo-Hutniczego z dnia 5 grudnia 1996 r.
8. Regulamin Organizacyjny Kompleksu Straży Pożarnej – KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Jednostka Ratownictwa Górniczo-Hutniczego w Lubinie z dnia 30 listopada 2012 r.

Literatura

1. Boć J., *O bezpieczeństwie wewnętrznym*, [w:] A. Chajbowicz, T. Kocowski (red.), *Bezpieczeństwo wewnętrzne w działaniach terenowej administracji publicznej*, Kolonia Limited, Wrocław 2009.
2. Chełmoński A., *Nadzór policyjny i reglamentacyjny w administracyjnym prawie gospodarczym*, [w:] A. Borkowski, A. Chełmoński, M. Guziński, K. Kiczka, L. Kieres, T. Kocowski, M. Szydło, *Administracyjne prawo gospodarcze*, Kolonia Limited, Wrocław 2009.
3. Kitler W., *Bezpieczeństwo narodowe RP*, Akademia Obrony Narodowej, Warszawa 2011.
4. Kocowski T., *Przedsiębiorcy*, [w:] A. Borkowski, A. Chełmoński, M. Guziński, K. Kiczka, L. Kieres, T. Kocowski, M. Szydło, *Administracyjne prawo gospodarcze*, Kolonia Limited, Wrocław 2009.
5. Lisowski P., *Zadania powiatu w zakresie bezpieczeństwa*, [w:] *Bezpieczeństwo wewnętrzne w działaniach terenowej administracji publicznej*, Kolonia Limited, Wrocław 2009.
6. Pawłowicz K., *Wolność gospodarcza*, [w:] C. Banasiński, H. Gronkiewicz-Waltz, K. Pawłowicz, D. Szafranski, M. Wierzbowski, M. Wyrzykowski, *Prawo gospodarcze. Zagadnienia administracyjnoprawne*, Wydawnictwa Prawnicze PWN, Warszawa 1998.
7. Sienkiewicz-Małyjurek K., Krynojewski F.R., *Zarządzanie kryzysowe w administracji publicznej*, Difin, Warszawa 2010.

Internet

1. Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej – https://www.straz.gov.pl/panstwowa_straz_pozarna/krajowy_system_ratowniczo_gasniczy. [dostęp 4.09.2018].